ਆਰ. ਮੁਥੁਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ
ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਟੈਂਜੇਡਕੋ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1144 ਦੇ 2022)
ਫਰਵਰੀ 07, 2022
[ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਐਸ. ਰਵੀਂਦਰ ਭਾਟ ਅਤੇ ਬੇਲਾ. ਐਮ. ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸਰਵਿਸ ਕਾਨੂੰਨ: ਰਿਆਇਤ-ਆਧਾਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ - ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਨਿਯੋਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ - ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੌਤਾ, ਜਦੋਂ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਫੈਸਲਾ: ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਮਾਡਲ ਨਿਯੋਕਤਾ ਵਜੋਂ, ਅਸਹਿਣਯ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਨਾ ਕਰਨ - ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਟਿਕਾਊ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿਸੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਨਿਯੋਕਤਾ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬੇਤਰਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ - ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣਾ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵੱਡੀ ਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਕ ਸਮਾਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਅਤੇ ਕੁਝ ਦੇ ਕੋਲ ਸ਼ਾਇਦ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਜਾਂ ਵੈਧ ਦਾਅਵਾ ਹੋਵੇ) ਹਨ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਨੁਚਿਤ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਜਨਹਿਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ - ਸਮਝੌਤਾ/ਸੈਟਲਮੈਂਟ.

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ: ਅਨੁਚ੍ਛੇਦ 14 – ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ – ਫੈਸਲਾ: ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਲੋਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਦਾਂਤ, ਅਕਸਮਾਤਿਕ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ – ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਦੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਜਾਂ ਉਚਿਤਤਾ ਦੇ, ਕੋਈ ਲਾਭ ਜਾਂ ਫਾਇਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਲਾਭ ਵਧ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਜਾਂ ਸਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਬਸਵਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਖਾਸ ਜ਼ਮੀਨ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਅਧਿਕਾਰੀ (2013) 14 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 81 : [2013] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 227; ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਬਨਾਮ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ, (1995) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 745 : [1995] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 126; ਆਨੰਦ ਬਟਨਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2005) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 164; ਕੇ.ਕੇ. ਭੱਲਾ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2006) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ

581 : [2006] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 342; ਫੁਲਜੀਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2010) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 455 : [2010] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 317; ਚਮਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2014) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 715 : [2014] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 311; ਅਤੇ ਓਡੀਸ਼ਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਅਨੁਪ ਕੁਮਾਰ ਸੇਨਾਪਤੀ 2019 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਆਨਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ. 1207 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਸ੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਅਤੇ ਹੋਰ (2015) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 347 : [2014] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 193; ਸੀ. ਚੰਨਾਬਸਵੈਯਾਹ ਬਨਾਮ ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ [1965] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 360 ਅਤੇ ਅਹਮਦਾਬਾਦ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜੂਭਾਈ ਸੋਮਾਭਾਈ ਭਾਰਦਦ ਅਤੇ ਹੋਰ 2015 (7) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 663 : [2015] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 263 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾ ਰੈਫਰੈਂਸ

[2014] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 193 ਪੈਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1965] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 360 ਪੈਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2015] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 263 ਪੈਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2013] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 227 ਪੈਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

[1995] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 126 ਪੈਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

(2005) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 164 ਪੈਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

[2006] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 342 ਪੈਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

[2010] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 317 ਪੈਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

[2014] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 311 ਪੈਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1144 ਦਾ 2022।

ਮਦਰਾਸ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 02.08.2018 ਦੇ ਲਿਖਤ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 574 ਦਾ 2017 ਤੋਂ।

ਨਾਲ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1145-1155, 1156-1179, 1180-1187 ਅਤੇ 1188-1214 ਦਾ 2022।

ਜੈਦੀਪ ਗੁਪਤਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਡੀ. ਕੁਮਾਨਨ, ਸ਼ੇਖ ਫਖਰੁਦੀਨ ਕਾਲੀਆ, ਮਿਸ ਸ਼੍ਰੁਤੀ ਗੁਪਤਾ, ਗੌਤਮ ਨਾਰਾਇਣ, ਮਿਸ ਅਸਮਿਤਾ ਸਿੰਘ, ਜੀ. ਅਨੰਦਕੁਮਾਰ, ਅਭਿਨਵ ਅਗਰਵਾਲ, ਰਾਜੀਵ ਕੇ. ਵਿਰਮੋਂਨੀ, ਗੌਰਵ ਜੈਨ, ਅਤੁਲ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਮਿਸ ਸਵਾਤੀ ਭਾਰਦਵਾਜ, ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਕੇ. ਐਸ. ਗੋਵਿੰਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਟੀ. ਹਰੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਟੀ. ਆਰ. ਬੀ. ਸਿਵਾਕੁਮਾਰ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਐਸ. ਰਵੀਂਦਰ ਭਾਟ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ.

1. ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਇਥੇ "ਪੀੜਤ ਉਮੀਦਵਾਰ" ਵਜੋਂ ਵੀ ਸੰਦਰਭਿਤ) ਚਾਰ ਸੌਂਟਾਂ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 02.08.2018 ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪੀਲ2$_{SUPERSCRIPT}$ ਵਿੱਚ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਜਨਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ “ਟੈਂਜੇਡਕੋ”) ਦੀ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਉਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਤਰਦਾਤਾਵਾਂ (ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਰਿਟ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ, ਇਥੇ "ਉਤਰਦਾਤਾ ਬਿਨੈਕਾਰ") ਨੂੰ ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ. ਹੈਲਪਰਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 14.10.2015 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਵਾ.ਆ. ਨੰਬਰ 81/2015 ਵਿੱਚ।

ਮੁੱਖ ਤੱਥ

2. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ3$_{SUPERSCRIPT}$, ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਖਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਤਰੀਕੇ ਸੁਝਾਉਣ ਲਈ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਖਾਲਿਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਜੱਜ, ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਜਸਟਿਸ ਖਾਲਿਦ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ:

“110. ਬਾਕੀ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚੁਣਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ. ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਮਾਂਜਸ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਤਰੀਕਾ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਕੁਸ਼ਲ ਹੈਲਪਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਥਾਂ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। 7,000 ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ. ਹੈਲਪਰਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਖੇਡ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਕੁਸ਼ਲ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਾਂ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਚਿੰਤਨਸ਼ੀਲ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ 7,000 ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੋਰਡ ਬਾਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਆਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ 1:1 ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਮੇ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ. ਹੈਲਪਰਾਂ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ।”

3. ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ, ਟੈਂਜੇਡਕੋ ਨੇ, ਮਿਤੀ 12.07.2012 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ 4000 ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ. ਹੈਲਪਰ (ਟ੍ਰੇਨੀ) ਖਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸ਼ੀਅਨ ਅਤੇ ਵਾਇਰਮੈਨ ਦੇ ਵਪਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ. ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ 1:5 ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਸਪੌਂਸਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ, ਗਿੰਡੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਭੇਜੀ ਗਈ। 12.07.2012 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ:

“2. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਟੈਂਜੇਡਕੋ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ:

a) ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸ਼ੀਅਨ ਅਤੇ ਵਾਇਰਮੈਨ ਦੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਐਨ.ਟੀ.ਸੀ/ਐਨ.ਏ.ਸੀ (ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ.) ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ 4000 ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ. ਹੈਲਪਰ (ਟ੍ਰੇਨੀ) ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਟੈਂਜੇਡਕੋ ਵਿੱਚ ਹੈਲਪਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। 4000 ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ. ਹੈਲਪਰ (ਟ੍ਰੇਨੀ) ਨੂੰ 2 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਮਹੀਨੇ 3250 ਰੁਪਏ ਦਾ ਸੰਮਿਲਿਤ ਵੇਤਨ ਮਿਲੇਗਾ ਅਤੇ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਉਹ ਨਿਯਮਿਤ ਵੇਤਨ ਬੈਂਡ 5400-20200 - 1900 (ਗ੍ਰੇਡ ਪੇ) ਅਧੀਨ ਆ ਜਾਣਗੇ

b) ਛੋਟੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਦੇਖਦਿਆਂ ਕਿ ਭਰਤੀ ਟੈਂਜੇਡਕੋ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪੱਧਰ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਫਿਟਨੈਸ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਟੈਂਜੇਡਕੋ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਿਜ਼ੀਕਲ ਫਿਟਨੈਸ ਲਈ ਯੋਗ ਹਨ, ਦੂਜੇ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਵਲੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਟੈਂਜੇਡਕੋ ਦੇ ਫੀਲਡ ਪੱਧਰ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਹੋ ਸਕੇ।” 4. ਕੁਝ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ4 ਨੂੰ ਟੈਂਜੇਡਕੋ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ. ਹੈਲਪਰ (ਟ੍ਰੇਨੀ) ਦੀ ਪੋਸਟ ਲਈ ਖਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਸਮੇਂ ਉੱਚੀ ਉਮਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਮੱਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 01.11.2012 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਖਾਲੀਆਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸਫਲ ਪ੍ਰਯਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਟੈਂਜੇਡਕੋ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਉਮਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਢਿੱਲ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, 01.11.2012 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਸਾਂਝੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਟੈਂਜੇਡਕੋ ਨੂੰ "ਇਸ ਚੋਣ ਲਈ ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ. ਟ੍ਰੇਡ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹੋਲਡਰਾਂ ਦੀ ਉੱਚੀ ਉਮਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ

ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।"

5. ਮਿਤੀ 04.07.2013 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼/ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ, ਟੈਂਜੇਡਕੋ ਨੇ ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ ਹੈਲਪਰ (ਟ੍ਰੇਨੀ) ਦੀਆਂ ਕਹੀਆਂ 4000 ਖਾਲੀ ਜਗਾਵਾਂ ਸਬੰਧੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਉਮਰ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ। ਨਤੀਜਤਨ, ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਚੋਣ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਰੀਰਕ ਫਿਟਨੈਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼5SUPERSCRIPT ਨੇ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰੈਂਟਿਸਸ਼ਿਪ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ ਹੈਲਪਰ (ਟ੍ਰੇਨੀ) ਦੀ ਪੋਸਟ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਹੀ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਰਾਹੀਂ ਸਪੋਂਸਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ। ਅਪ੍ਰੈਂਟਿਸਸ਼ਿਪ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੋਈ ਅੰਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪ੍ਰੈਂਟਿਸਸ਼ਿਪ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਦੋ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪ੍ਰੈਂਟਿਸ/ਟ੍ਰੇਨੀਜ਼ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕੋ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਈਵਾ-ਵੋਸ ਟੈਸਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨਾ ਪਿਆ। ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ "ਜਦ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ" ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਭਰਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਨਤੀਜਤਨ, ਅਪ੍ਰੈਂਟਿਸ-ਟ੍ਰੇਨੀਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

6. ਸੰਬੰਧਿਤ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਨੇ ਲਗਭਗ 13560 ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪੋਂਸਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਟੈਂਜੇਡਕੋ, ਕਾਰਵਾਈਆਂ (ਨੰਬਰ 15) ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 04.07.2013 ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ:

"ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਫਿਟਨੈਸ ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ"

4 ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 24128/ 2012.5 ਵਿੱਚ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 5285-5328/1996 ਮਿਤੀ 03.10.1996. ਨੌਕਰੀ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੋਰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।"

7. ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ ਮੂਲਿਆਂਕਨ ਅਕਾਦਮਿਕ ਅੰਕਾਂ ਲਈ 85% ਭਾਰ ਅਤੇ ਵਾਈਵਾ-ਵੋਸ/ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ 15% ਭਾਰ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਖੰਭ ਚੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਈਕਲ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਆਕਲਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸਰੀਰਕ ਫਿਟਨੈਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। 1:5 ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ (N2) ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 25.02.2008 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਜੀ.ਓ.ਐਮ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 18 ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸਰਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਤੋਂ ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ (ਐਨ.ਟੀ.ਸੀ/ਐਨ.ਏ.ਸੀ) ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਸਟਿਸ ਖਾਲਿਦ ਕਮਿਸ਼ਨ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਠੇਕਾ ਕਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਯੋਗ ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ ਧਾਰਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ 1:1 ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਅਨੁਸਰਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। 1455 ਉਮੀਦਵਾਰ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਅਪ੍ਰੈਂਟਿਸ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ ਯੋਗਤਾ ਸੀ - ਨੂੰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ। 1545 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, 10,728 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਗਾਈ। ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ/ਨੈਸ਼ਨਲ ਟ੍ਰੇਡ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, 10357 ਉਮੀਦਵਾਰ ਯੋਗ ਪਾਏ ਗਏ ਅਤੇ 351 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸ਼ੀਅਨ/ ਵਾਇਰਮੈਨ ਟ੍ਰੇਡ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟ੍ਰੇਡ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ (ਐਨ.ਟੀ.ਸੀ) ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੌਂਸਲ ਫਾਰ ਵੋਕੇਸ਼ਨਲ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ (ਐਨ.ਸੀ.ਵੀ.ਟੀ) ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

8. 4000 ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ ਹੈਲਪਰਸ (ਟ੍ਰੇਨੀ) ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀ.ਓ.ਐਮ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 65 ਪਰਸੋਨਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੁਧਾਰ (ਪਰਸੋਨਲ) ਵਿਭਾਗ, ਦੀ ਤਾਰੀਖ 27.05.2009 ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ। ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਦਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟ੍ਰੇਡ

ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ/ਨੈਸ਼ਨਲ ਅਪ੍ਰੈਂਟਿਸਸ਼ਿਪ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ (85% ਭਾਰ) ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਅੰਕਾਂ (15% ਭਾਰ) 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਅਨੁਪਾਤਾਂ ਅਤੇ ਰੋਸਟਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਚੋਣ ਨੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਯੋਜਿਤ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰੈਂਟਿਸ਼ਿਪ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ।

9. ਜੋ ਉਮੀਦਵਾਰ ਚੁਣੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ ਉਹ ਮੱਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਬੈਚ ਦੀਆਂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸੀ ਕਿ ਟੈਂਜਡਕੋ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਵਾਈਵਾ-ਵੋਸ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ, ਅਨੁਸਰਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਰਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੰਟਰਵਿਊ/ਵਾਈਵਾ ਵੋਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਖੇਡ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਟੈਂਜਡਕੋ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਇੰਟਰਵਿਊ/ਵਾਈਵਾ ਵੋਸ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਮਨਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਉਰਜਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੰਟਰਵਿਊ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਫਿਟਨੈਸ ਦਾ ਆਕਲਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਨੌਕਰੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਟੈਂਜਡਕੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 2005 ਤੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਭਰਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸਰੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰ.ਬੀ.ਪੀ.(ਐਫ.ਬੀ) ਨੰਬਰ 40, ਮਿਤੀ 14.12.2005 ਅਤੇ ਤਮਿਲ ਨਾਡੂ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸ਼ਾਖਾ ਮੈਮੋ ਨੰਬਰ 100459/265/ਜੀ.57/ਜੀ.572/2006, ਮਿਤੀ 03.02.2009, ਭਰਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਨ; ਉਹ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਇ

“3) ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੌਰਾਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਪਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ:

a) ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸ਼ੀਅਨ ਅਤੇ ਵਾਇਰਮੈਨ ਟ੍ਰੇਡ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ. ਯੋਗਤਾ ਐਨ.ਟੀ.ਸੀ./ਐਨ.ਏ.ਸੀ. ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ।

b) ਉਮਰ ਦੇ ਸਬੂਤ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ।

c) ਸਾਈਕਲਿੰਗ ਅਤੇ ਪੋਲ ਚੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਮਾਹਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ।

d) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਜ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ 2 ਵ੍ਹੀਲਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹੈ।

e) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਠੇਕਾ ਮਜ਼ਦੂਰ ਵਜੋਂ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੁਆਰਾ ਸਪੋਂਸਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਜ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਇਕਲੈਤੇ ਜੱਜ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ 2005 ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਇਹ ਖਾਲਿਦ ਕਮਿਸ਼ਨ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਰੀਰਕ ਫਿਟਨੈਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਟੈਂਜੇਡਕੋ ਅਡੋਲ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਇਸ ਤਰਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਕਲੈਤੇ ਜੱਜ ਨੇ 'ਆਮ ਫੈਸਲੇ' ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਹੋਰ ਅਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ। ਇਕਲੈਤੇ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਠਾਇਆ।

10. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ, ਟੈਂਜੇਡਕੋ ਨੇ ਸਾਰੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਰਸਾਈ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਮੈਮੋ ਬਣਿਆ

ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਅਤੇ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 9125, 9126, 9319, 9923, 9927, 10589, 10598, 11785, 12003, 12004, 15512, 15636 ਅਤੇ 15873 ਦੇ 2014 ਵਿੱਚ ਟੈਂਗੇਡਕੋ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ 4000 ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ. ਹੈਲਪਰਾਂ ਦੀ ਪੋਸਟ ਲਈ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੈਤੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ 04.12.2014 ਨੂੰ

ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਟ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਡਬਲਿਊ.ਏ. ਨੰਬਰ 81, 193, 194, 195, 196, 197, 1018, 1019, 1020, 1021, 1022, 1023 ਅਤੇ 1301 ਦੇ 2015 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਹੋਰ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 22095, 33097 ਅਤੇ 33098 ਦੇ 2014 ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ. ਹੈਲਪਰ (ਟ੍ਰੇਨੀ) ਦੀ ਇਸੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਦਾਖਲਾ ਲਈ ਆਏ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 9125 ਦੇ 2014 ਆਦਿ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਬੈਚ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 9125 ਦੇ 2014 ਆਦਿ ਬੈਚ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਟ ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੀ ਰਿਟ ਅਪੀਲ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਤੌਰ 'ਤੇ 02.09.2015 ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਰਵੋਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਅਤੇ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾਓਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ. ਹੈਲਪਰ (ਟ੍ਰੇਨੀ) ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰਿਟ ਅਪੀਲਾਂ/ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ. ਹੈਲਪਰ (ਟ੍ਰੇਨੀ) ਦੀ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ

1. ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਅਤੇ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਟੈਂਗੇਡਕੋ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ. ਹੈਲਪਰ (ਟ੍ਰੇਨੀ) ਦੀ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੇਗਾ।

2. ਜਵਾਬੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੇਵਲ ਅਸਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

3. ਜਵਾਬੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ. ਹੈਲਪਰ (ਟ੍ਰੇਨੀ) ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਦੀ ਫੋਟੋ ਵਾਲੇ ਕਵਰਿੰਗ ਲੈਟਰ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਕਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਚਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ, ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਮਨੋਰਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

4. ਜਵਾਬੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਾਲੇ ਪਹੁੰਚੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਹੈ।

5. ਜਵਾਬੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਉਠਾਉਣਗੇ।

4. ਦੋਵਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਸਾਂਝੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਮੈਮੋ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਯਾਚੀਕਾਵਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਮੈਮੋ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਮੈਮੋ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਵਾਬੀ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਮੈਮੋ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਖਰਚੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ।

ਇਸ ਲਈ, ਸਬੰਧਤ ਐਮ.ਪੀ. ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

11. ਸਮਝੌਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਈ ਹੋਰ ਅਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ, ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਸੀ। ਇਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ, ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਕ ਹੋਰ ਸੈੱਟ ਦੀਆਂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਦਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ; ਇਸ ਨਾਲ ਟੈਂਜੇਡਕੋ ਦੀ ਅਪੀਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ 02.08.2018 (ਇੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਸੈੱਟ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ)$9_{SUPERSCRIPT}$ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਟੈਂਜੇਡਕੋ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ$10_{SUPERSCRIPT}$ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਹਿਲੀ ਸੈੱਟ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੁਖੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਆਮ ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਦਿਸ਼ਾਇਤ ਹਨ। ਟੈਂਜੇਡਕੋ ਵੱਲੋਂ ਦੂਜੀ ਸੈੱਟ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ, ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਦਿਸ਼ਾਇਤ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ 2016, 2017 ਅਤੇ 2018 ਵਿੱਚ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ।

ਦੁਖੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ

12. ਦੁਖੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਵੱਲੋਂ, ਸ੍ਰੀ ਗੌਤਮ ਨਾਰਾਇਣ, ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਟੀ.ਬੀ. ਸ਼ਿਵਕੁਮਾਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਟੈਂਜੇਡਕੋ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਨਿਆਇਆਂ ਅਤੇ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਲਿਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਦੁਖੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ 84 ਅਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਰੈਂਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

13. ਦੁਖੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਧੀਨ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਕੋ ਹੀ ਫਰਕ- ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝਦਾਰੀਪੂਰਨ, ਜਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵੈਧ ਵਿਭੇਦ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੈਂਜੇਡਕੋ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੇ ਅਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਬਾਵਜੂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਖਰਾਬ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ, ਉਸ ਨੀਤੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਜਿਹੜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨਾ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ।

14. ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਤੰਗੇਡਕੋ ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਭਰਿਆ। ਖਾਲਿਦ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ 1:1 ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਭਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ; ਕੁਝ ਨੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂਜੋ ਤੰਗੇਡਕੋ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚ ਉਮਰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਰਾਹਤ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੰਗੇਡਕੋ ਨੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਅਜਨਬੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦਿਆਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਲਣ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਚਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ & ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਸ੍ਰੀਵਾਸਤਵ & ਹੋਰਾਂ$11_{SUPERSCRIPT}$ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਨਿਯੋਕਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨਾਲ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ, ਗੈਰ-ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਨ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੱਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਤੰਗੇਡਕੋ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ

15. ਤੰਗੇਡਕੋ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਜੋਇਦੀਪ ਗੁਪਤਾ, ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੇਵਲ ਸਮਝੌਤਾ ਮੈਮੋ ਦਾ

ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਮਿਸਾਲੀ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਹ ਕੇਵਲ ਪਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੰਟਰਵਿਊ 2013 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਮਝੌਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ।

16. ਇਹ ਜੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਵਿਗਾੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੰਗੇਡਕੋ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੱਧ ਸੀ ਜੋ ਸਫਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹ ਗਲਤੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮੰਡੇਮਸ ਜਾਂ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੇਵਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਮਝੌਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਸਿਰਫ ਰਿਆਇਤ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਮਿਸਾਲੀ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਰੈਮ 'ਚ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵ ਦੀ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਸਿਰਫ ਸਮਝੌਤਾ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਉਚਿਤ ਸੀ।

ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਦ ਤਕ ਇਹ ਨਾ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਆਇਤ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰਿਆਇਤ ਉਚਿਤ ਸੀ, ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਨਿਯੋਕਤਾ ਨੂੰ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਵਿਸਥਾਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ: ਸਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼

18. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ, ਹੈਲਪਰ/ਟ੍ਰੇਨੀ ਦੀ ਅਸਾਮੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ, 2012 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਦੌਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟੈਂਜੇਡਕੋ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੀ ਉਮਰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ; ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਟੈਂਜੇਡਕੋ ਨੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਭਰਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਟੈਂਜੇਡਕੋ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਵਾਏਗਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ 15% ਭਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ। ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਅਰਜ਼ੀਦਾਰਾਂ ਨੇ ਭਾਗ ਲਿਆ। ਜੋ ਯੋਗ ਸਨ, ਅਤੇ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਾਇਵਾ ਵੋਸ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਉਪਯੁਕਤ ਪਾਏ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹੁਣ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਕੁਝ ਅਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ। ਇਕੱਲੇਤੇ ਜੱਜ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ; ਹੋਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ (2015 ਵਿੱਚ)। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਸਮਝੌਤਾ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 14.10.2015 ਨਾਲ, ਸਿਰਫ ਦੁਖੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਟੈਂਜੇਡਕੋ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, 84 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਸਮਝੌਤਾ ਹੁਕਮ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ।

19. ਮੌਜੂਦਾ ਦੁਖੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਸਮਝੌਤਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਉਹ 2016 ਤੋਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਇਹ ਦੁਖੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੈੱਟ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲੀ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਟੈਂਜੇਡਕੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ ਘੂਰਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ,

ਆਪਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣ-ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ - ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਸਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ - ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਮਾਲਕ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਲੱਗਿਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਸੀ। ਨਿਆਂਪੂਰਣਤਾ ਮੰਗਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਮਾਡਲ ਮਾਲਕਾਂ ਵਜੋਂ, ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਨਾ ਕਰਨ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਰਿਆਇਤ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਟਿਕਾਊ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਮਾਲਕ ਲਈ, ਜਿਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਫੋਰਮ (ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਕਲੈਤਾ ਜੱਜ) ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤਿਆ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰਕ ਦੇ, ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਜ਼ੀ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਦੇਣਾ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਮੂਹ ਹੋਰਾਂ ਦਾ, ਜੋ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ (ਅਤੇ ਕੁਝ ਨੂੰ ਸੰਭਵਤਃ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਬਿਹਤਰ ਜਾਂ ਵੈਧ ਦਾਅਵਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਨੁਚਿਤ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਜਨਹਿਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

ਇਹ ਅਦਾਲਤ, ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੀ. ਚੰਨਬਸਵੈਯਾਹ ਬਨਾਮ ਮੈਸੂਰ ਦੀ ਰਾਜ12 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੁਝ ਮਿਲਦੀ-ਜੁਲਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਲ੍ਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਅਨਿਆਇਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲਾਭ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਨਿਆਇਪੂਰਣਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ:

"1. 26 ਸਤੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਸੂਰ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਐਲਾਨਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਲਾਸ I ਅਤੇ ਕਲਾਸ II ਪੋਸਟਾਂ ਲਈ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲਾਤਮਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਨੇਕਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ। 5 ਸਤੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ, ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਐਲਾਨਿਆ ਕਿ ਚੋਣ ਸਿਰਫ ਵਾਇਵਾ ਵੋਸ ਟੈਸਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਮੈਸੂਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਭਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ, 1957 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੱਸਿਆ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਹਮਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ:

2. ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਵਿਧੀਵਤ ਵਾਇਵਾ ਵੋਸ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕੀਤੇ ਅਤੇ 29 ਜੁਲਾਈ, 1961 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨੌਂਵੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਐਲਾਨਿਆ। ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਚੌਬੀਸ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਭੇਜੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਉਹ ਵੀ 7 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਮੈਸੂਰ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਫੰਕਸ਼ਨਜ਼) ਰੂਲਜ਼, 1957 ਦੇ ਰੂਲ 4 ਦੀ ਸਬ-ਰੂਲ (3) ਨੂੰ ਜੋੜੇ ਗਏ ਇੱਕ ਫੁੱਟ-ਨੋਟ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਚੁਣੇ ਨਾ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੋਲ੍ਹ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਮੈਸੂਰ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 14, 15 ਅਤੇ 16 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। 26 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਚਨ ਦਿੱਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੇਰਾਂ ਨੇ ਵਾਇਵਾ ਵੋਸ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਸੀ ਪਰ ਤਿੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਸੈੱਟ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸਨ: ਪਹਿਲੀ ਨੌਂਵੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ, ਦੂਜੀ ਚੌਬੀਸ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਸੋਲ੍ਹ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ।

ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 1,777 ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਇਵਾ ਵੋਸ ਟੈਸਟ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਟੈਸਟ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਸੂਰ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਇਵਾ ਵੋਸ ਟੈਸਟ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਵਰਗ ਦੇ 203 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਵਾਇਵਾ ਵੋਸ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਅੱਸੀ-ਅੱਠ ਉਮੀਦਵਾਰ

ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਦਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਚੁਣੇ ਗਏ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਨੌਂਵੇ ਹੋ ਗਈ।

3. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਈ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 14, 15 ਅਤੇ 16 ਅਧੀਨ ਰਿਟਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

9. ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਲ੍ਹ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਤਿੰਨ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਵਾਈਵਾ ਵੋਸ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਭਾਗ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਬਾਕੀ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਈਵਾਦ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸਨ ਜੋ ਛੱਡੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਰੈਂਕਿੰਗ ਕੁਝ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧੀਮੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਅਨਿਆਇ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਖੁਦ ਉਸ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੋਲ੍ਹ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਅਰਜਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜੋ ਅਰਜਦਾਰਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚੋਣ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਤਿੰਨ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਟੈਸਟ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਕ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਾਲੀਆ ਫੈਸਲਾ ਵਿੱਚ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਨਗਰ ਨਿਗਮ & ਓਰਸ. ਬਨਾਮ ਰਾਜੂਭਾਈ ਸੋਮਾਭਾਈ ਭਰਵਾਡ & ਓਰਸ.13$_{SUPERSCRIPT}$ ਸਵਾਲ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਸਰਪੰਚ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ:

"17. ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਓਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ IX ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਤਮ-ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਕਾਰਜ ਕਰ ਸਕਣ। ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਜਿਸ ਨਾਲ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਸਰਪੰਚ ਨੇ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਸਥਾਨਕ ਆਤਮ-ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਪਾਈ ਗਈ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ।

18. ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਤੋਂ ਬੇਖਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਇੱਕਲੀ ਲਾਈਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਸਰਪੰਚ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਪੰਚਾਇਤ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਤੇ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ/ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਨੌਕਰੀਦਾਤਾ ਸਰਪੰਚ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਇਹ ਜਾਂਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਤਿਸ਼ਯੋਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉੱਤੇ ਇਹ ਬੰਧਨਯੋਗ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿਚਕਿਚਾਹਟ ਦੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਵੈਧ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

19. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਯੋਗ ਇਕਲੇ ਜੱਜ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ

ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜਦੇ ਹਾਂ।"

22. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦਾ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ (ਸੁਪਰਾ) ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਰਿਆਇਤ-ਆਧਾਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ (ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ):

"23. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਉਭਰਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

(1) ਸਧਾਰਨ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੈੱਟ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਲਾਭ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਭੇਦਭਾਵ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਤੇ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਵਲੀ ਇਹ ਪੋਸਟੁਲੇਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਧਾਰਨ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

(2) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਿਦਾਂਤ ਲੈਚਸ ਅਤੇ ਦੇਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣੇ ਗਏ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਲੰਬੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਾਰਨ ਜਾਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲੇ। ਉਹ ਬਾੜ ਦੇ ਬੈਠੇ ਲੋਕਾਂ ਵਜੋਂ ਸਮਝੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਲੈਚਸ ਅਤੇ ਦੇਰੀਆਂ, ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੈਧ ਆਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(3) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਪਵਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਰੈਮ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣਾ ਸੀ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ। ਅਜਿਹੇ ਐਲਾਨ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਹੀ ਇਸ ਲਾਭ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰਿਤ ਕਰਨ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਤਬ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨੀਤੀ ਮਾਮਲਿਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮਤੀਕਰਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਛੂਹ ਰੱਖਦਾ ਹੈ (ਦੇਖੋ ਕੇ.ਸੀ. ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ (ਉਪਰੋਕਤ)। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਨ ਪਰਸੋਨਮ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਲਾਭ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਮੰਸ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਲਹਿਜੇ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਅਨੁਮਾਨਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜੋ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਲਾਭ ਆਪਣੇ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾ ਤਾਂ ਲੈਚਸ ਅਤੇ ਦੇਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਤੋਂ।"

"9. ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਲਾਭ ਵਧਾਇਆ, ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੇ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾੜ ਦੇ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਨਿਆਂਕ ਮੰਚ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਕੁਝ ਵੱਖਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੇ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ

ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 22 ਜੂਨ, 1987 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

23. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਰਿਟਸ ਅਦਾਲਤੀ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਰਿਆਇਤ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ; ਜ਼ਰੂਰ ਸਮਝੌਤੇ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ. ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨੂੰ ਅਨਿਆਇਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਬਣਾਇਆ: ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼, ਜੋ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਲਾਭ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣਾ ਪਿਆ. ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ: ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਇਨ ਰੈਮ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੁੱਖੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਅਤੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ (ਟੈਂਜੇਡਕੋ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ) ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ. ਉਹ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਗੇ, ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ.

24. ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਕਥਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਦਾਂਤ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਦੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਜਾਂ ਉਚਿਤਤਾ ਦੇ, ਕੋਈ ਲਾਭ ਜਾਂ ਫਾਇਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਲਾਭ ਵਧ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਜਾਂ ਸਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ. ਬਸਵਰਾਜ & ਅਨ੍ਹ ਬਨਾਮ ਖਾਸ ਜ਼ਮੀਨ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਅਧਿਕਾਰੀ14$_{\text{SUPERSCRIPT}}$ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ:

"8. ਇਹ ਇੱਕ ਸੈਟਲਡ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਦਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦਾ ਮਤਲਬ ਗ਼ੈਰਕਾਨੂੰਨੀਅਤ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਲਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਹੋਵੇ.

ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਥਿਤੀਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਨਾਲ ਕੁਝ ਰਾਹਤ/ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਹਵਾਲਾ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਬਨਾਮ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ15$_{\text{SUPERSCRIPT}}$, ਆਨੰਦ ਬਟਨਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ16$_{\text{SUPERSCRIPT}}$, ਕੇ.ਕੇ. ਭੱਲਾ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ17$_{\text{SUPERSCRIPT}}$, ਫੂਜਿਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ18$_{\text{SUPERSCRIPT}}$, ਅਤੇ ਚਮਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ19$_{\text{SUPERSCRIPT}}$). ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਓੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਅਨੂਪ ਕੁਮਾਰ ਸੇਨਾਪਤੀ20$_{\text{SUPERSCRIPT}}$ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:

"ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਨਿਆਂਕਿਕ ਮੰਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਲੋਕ ਉੱਚ ਜਾਂ ਉੱਤਮ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਜਾਂ ਗੁਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਲਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾ ਸਕਦੇ। ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤ ਹੁਕਮ/ਫੈਸਲਾ ਹੋਰ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਭ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਅਰਜੀਦਾਰ (ਟੈਂਜੇਡਕੋ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ) ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਨ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਪੀੜਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ, ਮਦਰਾਸ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਭਾਗੀ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 02.08.2018 ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਹੋਣੀਆਂ

ਹਨ; ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਟੈਂਜੇਡਕੋ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ, (ਮਦਰਾਸ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 29.04.2019 ਵਿੱਚ ਰਿਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1071, 1072 ਦੇ 2016, ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 8150, 10266, 10267, 17997, 17998, 29113, 29114, 29115, 29116, 33743, 33744, 33745, 39292, 39673, 41600 41610 ਦੇ 2016, ਅਤੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 13948 13949, 13950, 13951, 13952, 13953, ਦੇ 2017, ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1808, 18576, 18624 ਦੇ 2018) ਸਫਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਖਰਚੇ ਦੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ

ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate